

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568207456/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

tende Aarhundrede rasede fast over den hele dengang bekiendte Verden, og i Strassburg aliene een Sommer borttog 16000 Mennesker. De havde forgiftet Brøndene, hed det, og den 14. Februar 1349 bleve 2000 af disse formodentlig Uskyldige, levende styrtede deri. Da de omtrent paa samme Tid havde villet forraade Staden ved et Hiorn, saa udblæses nu natligen til Erindring om alt dette – Strassborgernes egen Skiændsel. Tæt ved Vagten er et stort Steenbassin, som staaer fuldt af Vand, og lige over for seer man to Billedstøtter, hvoraf den eene skal forestille Mester *Erwin*, den anden løfter Hovedet i Veiret, som for at betragte Spiirets Høide. Her seer man og *Mars*, eller *Herkules*, paa hvis Tempels Ruiner Kirken er opreist, Taarnuhret, hvis Slag høres over hele Byen, og utallige Indskriver og Navne til Erindring om dem, som have svimlet heroppe.

Men den alting beherskende Gienstand er Taarnet med Spiiret, til hvis Top der herfra er netop ligesaa høit, som dybt ned til Broen. Paa en sørt Marmorplade under Uhret ud imod Plateformen læser man bævende følgende Inscription:

*Terræ Motus,
Quo die III mensis Augusti MDCCXXVIII
Summum Templum,
Cum civitate nec non
Vicinis longe lateque provinciis,
Concussum, fuit,
Maxima vi
Stupendum ad modum
Aguas in dimidiam viri staturam evectas
Ex hoc receptaculo
In subjectam aream octodecim usque pedes
Ejecit.*

Det forekom mig, som om Taarnet rystede, medens jeg læste dette. Man paastaar at det i dette skrækkelige Jordskiælv skal være forflyttet een Fod, og at den hele Koloss vippede frem og tilbage ved de stærkeste Stød, som Masten i et huggende Skib.

Da vi længe nok havde betragtet alle disse Seeværdigheder begyndte vi vor nye Stigen. Paa en fast uendelig aaben Vindel-